U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **O. A.,** zastoupené advokátem JUDr. Ivanem Hanovským se sídlem V Líských 1782, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 60 Az 105/2005, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2005 č.j. OAM-1487/VL-20-11-2005, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 8. 2006 č. j. 60 Az 105/2005 - 16,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna soudem ustanoveného advokáta JUDr. Ivana Hanovského **s e u r č u j e** částkou 4800 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala včas kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta rozhodnutím žalovaného její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ust. § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, s odůvodněním, že stěžovatelka nepožádala o udělení azylu bezprostředně po vstupu na území České republiky, ale až při hrozbě správního vyhoštění z tohoto území, ačkoli jí žádné skutečnosti nebránily požádat o udělení azylu dříve.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ust. § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“ byl zaveden zákonem č. 350/2005 Sb. s účinností od 13. 10. 2005. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud kasační stížnost věcně projednat.

Ze shora uvedeného hlediska Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možno dovodit, v čem stěžovatelka spatřuje přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s. a Nejvyšší správní soud z úřední povinnosti nenalezl žádnou zásadní právní otázku, k níž by byl nucen se vyjádřit v rámci sjednocování výkladu právních předpisů a rozhodovací činnosti krajských soudů.

Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze obecně tvrdila důvody uvedené v ust. § 103 odst. 1 písm. a) , b) a d) s. ř. s. K výzvě, aby upřesnila důvody a rozsah kasační stížnosti, konkrétně pouze uvedla, že „nebyla přizvána k soudnímu jednání“.

K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že krajský soud ve věci jednání nenařídil a stěžovatelka ve smyslu ust. 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s. udělila souhlas k rozhodnutí bez nařízení jednání.

K otázkám postupu soudu podle ust. § 51 s. ř. s. se Nejvyšší správní soud vyjadřoval v řadě svých rozhodnutí, např. v rozsudku ze dne 2. 5. 2007 č. j. 5 As 3/2007 - 68 (viz www.nssoud.cz), či v rozsudku ze dne 11. 11. 2004 č. j. 6 Azs 28/2003 - 99, který byl uveřejněn pod č. 482/2005 Sb. NSS.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitku obsaženou v kasační stížnosti a nebyl shledán ani žádný další důvod pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji tudíž nepřijatelnou a odmítl ji.

Návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť podle ust. § 32 odst. 5 zákona o azylu ve znění účinném ode dne 13. 10. 2005 má podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí ve věci azylu odkladný účinek.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému zástupci odměnu za dva úkony právní služby po 2100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. b) a písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném od 1. 9. 2006] a náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) v celkové

výši 600 Kč, celkem tedy 4800 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu